

عنوان مقاله:

تاثیر شناختی اصول و مبانی طراحی حاکم بر باز زنده سازی بافت تاریخی شهرها

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و چهارمین همایش ملی عمران شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

شهراد پورمحمد

خلاصه مقاله:

با ظهور مدرنسیم میان ساختارهای موجود در بافت قدیم و فعالیت های غیر قابل انعطاف جدید تضاد شدیدی ایجاد گردید. این فعالیت ها که بدون توجه به سازمان فضایی - کالبدی در آن شکل گرفته بودند. باعث بهم ریختگی زندگی در این نواحی شد. عدم وجود تاسیسات زیربنایی در این مناطق، باعث ایجاد مشکلات عدیده ای گردید که موجب مهاجرت ساکنین اصلی بافت تاریخی شهرها و جایگزین شدن مردم کم بضاعت شد. لذا رفته رفته با گذر زمان تاریخی شهرها به دلیل عدم آگاهی ساکنین و متروکه ماندن دچار فرسودگی و تخریب و تغییر کاربری نامناسب گردید. از طرف دیگر همواره بافت تاریخی شهرها به دلیل عدم آگاهی ساکنین متروکه ماندن دچار فرسودگی و تخریب و تغییر کاربری نامناسب گردید. از طرف دیگر همواره بافت تاریخی شهرها بعنوان ثروت ملی مطرح بوده که این مهم دولت ها را بر آن داشته تا در راه باززنده سازی بافت تاریخی گامهای موثری بردارند. یکی از راه های باز زنده سازی بافت های تاریخی طراحی بنای جدید در پیکره بافت است که علاوه بر ایجاد جاذبه های قوی توریستی باعث ایجاد پیوند بین خاطرات مردم و بافت تاریخی شهرها می شود. ولی طراحی در بافت تاریخی بسیار حساس و بحرانیست از این رو سوالی در انجام این تحقیق مطرح است که اصول و مبانی طراحی فضای جدید تاثیرگذار بر باززنده سازی بافت تاریخی شهرها چیست؟ و هدف اصلی تحقیق پاسخ به این سوال است. وجود هویت در بافت تاریخی امریست که موجب ایجاد حس تعلق در ساکنین شده است از این رو ساکنین به محل سکونتشان بسیار تعلق خاطر دارند تا در هنگام انجام پروژه بهره برداری از آن با مشکلات مختلف مواجه نشوند. روش تحقیق این مقاله توصیفی - تحلیلی است و بصورت کیفی و استنباط منطقی انجام شده است که با توجه به مطالعات کتابخانه ای و نمونه موردی گردآوری شده است.

کلمات کلیدی:

باز زنده سازی، بافت تاریخی، رنگ تعلق، مشارکت مردمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/300407>

